

Вѣстникъ „Смѣшлю“
Издава се всяка Сѣбота.
Редакцията и Администрацията са
намирватъ въ печатницата на в.
„Българско Знаме“ при
Издателя и Отговорника:
Ив. Дочковъ.
Единъ листъ: едно грошче.

С М Ъ Ш Л Ю .

Цѣната на „Смѣшля“ е:
За цѣла година:
въ южна България 2 рубли нови
въ север. България 2½ рубли нови
За 6 мѣсеци:
За отсамъ Балкана 5 франка.
За отатъкъ Балкана 6 лева
Така и за другитѣ България, кои-
то сѣ извънъ отъ нашия синуръ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

По окръжното за чиновниците.

Смѣшлю нѣма да падне по-долъ отъ другитѣ си събрата вѣстникари по окръжното отъ Г. Главний Управителъ за чиновницитѣ, отъ които имало нѣкои си, които сѣ занимавали освѣнъ съ *чиновническа служба* нъ и съ *журналистика!* Très bien! И Смѣшлю е на туй мнѣние, че не трѣбва да бѣде тѣй, защото двѣ лебеници подъ една мишица немогатъ да ся носятъ спорѣдъ народната пословица; нъ голѣмийтъ калпакъ на Смѣшля не може да разбере двѣ нѣща въ това окръжно, и ако би да му ся не обяснятъ, то тѣ ще останатъ тъмни и непроумѣни отъ него и *въ вѣки вѣковетъ!*

Не мислѣте, че Бай ви Смѣшлю като смѣшенъ и като селенинъ сѣ царвули и сѣ рошавъ калпакъ не отбира отъ такива голѣми и сериозни работи, и той, и той отбира и за това иска да узнае тайната на двѣ нѣща 1-^о *журналистика*, и 2-^о *да подкопаватъ, тайниятъ образомъ, властта на сѣщото правителство!*

Злобниятъ и злѣ настроенниятъ чловѣкъ къмъ правителството той може да се занимава не съ *журналистика*, нъ съ *корреспонденция*, и още по-злѣ да подкопава властта на правителството. За такава една мѣрка сръщу злото Смѣшлю прѣброди венчикитѣ книги по книжарницитѣ даже и корантъ и пакъ не може да намѣри за да ся увѣри, че тя ще спре злото, или че тя ще бѣде като благъ *мехлемъ* на раната, за която се прѣдполага. Ако думата тука е за нашитѣ *български чиновници*, ние не можемъ да повѣрваме, че тѣ (ако и да сѣ колкото за сега като помощници на нѣкои вѣстници отъ нужда на нѣмание у насъ по-способни други хора), ще иматъ такъвъ единъ нападателенъ духъ сръщу правителството ни, и по тазъ причина да се зиматъ тѣзи мѣрки сръщу тѣхъ. Нашата журналистика откакто е засѣществувала, тя се е все сподпомагада отъ подобни хора или младежи, които сѣ занимавали въ сѣщото врѣме и други служби. Ако ли е пакъ за *небългарскитѣ чиновници*, Смѣшлю се чуди какво ще

ползуватъ тѣзи мѣрки, когато тѣ ще можатъ безъ знанието на никого да си кореспондиратъ на *Найе-Фрайе-Пресе* или на други вѣстници, и да ни биятъ съ нашитѣ камъни по нашитѣ глави, което е ставало, и което става? Смѣшлю не вѣрва да има такъвъ безсѣветенъ българинъ чиновникъ, който да се храни отъ отечеството си и да хули отечеството си, а още повече *правителството* си! Наистина да се смѣли човѣкъ да плаче ли въ тойзи случай, и той самъ неще да знае. Тази мѣрка прилича на тази приказчица, че одного като го охапало едно куче въ Анадоля, той като дошълъ въ отечеството си дѣто и да срещалъ куче все го удрялъ и биялъ!

И друго още: когато печатятъ е свободенъ за не чиновницитѣ да изразяватъ мислитѣ си както имъ *най-прилага*, то защо да ся отнима тази свобода на чиновницитѣ? Бива ли да се става одному майка, другиму мащеха? Както не чиновникътъ може да пожъртува малко отъ свободното си врѣме за да напише нѣкоя дописчица за добро то или за злото на правителството, защо да не може и чиновникътъ?! Казахме за доброто или за злото, защото както се приема съ радостъ хвалението на правителство, тѣй трѣба да се приема и хуленнето, защото всѣко зло ся искорнява тогава, когато излиза на явѣ. Ако би все да се хвали правителството, и никога да му се не явяватъ погрѣшкитѣ, то ще каже, че не искаме подобрѣнието на страната си въ политическо отношение.

Бай ви Смѣшлю като старъ и опитенъ той отсега още прѣдвизда на неговата си *астрономия*, а не на Дѣдовата ви Блѣскова календарджийска астрономия, че тѣзи мѣрка вмѣсто добро ще докара още по-голѣмо зло!

А снощи знаестели що се присѣнило на Бай ви Смѣшля? Присѣнило му ся едно такъво чудовище, което го до толкозъ оплашило, щото насмалко щѣла да му се пукие злѣчката, ако да не билъ си илюналъ три пакти въ пазухата. Присѣнило му се, че вижда тѣзи *чиновници — журналисти*, които били трима или четирма на брой, облѣчени въ черно и съ *маски* на

лицата като на *карнавалъ*. Между тѣхъ имало и други безъ *маски*, които отведнажъ позналъ, че било дружеството на *редакционний комитетъ* на *Наука*. Първитѣ трима-четирма съобщили на Смѣшля, че отсега пататъкъ ще работятъ по *журналистиката* съ *маски*, а дружеството на *редакционний комитетъ* го питало: дали и то трѣба да ся съобрази съ това окръжно, или не; ако би да ся отнесе и нему, то какво ще прави, и кой ще редакутурува *Наука*? . . На това Смѣшлю като неможѣлъ да отговори, пратилъ ги за отговоръ тамъ дѣто трѣбва.

Смѣшлюво благодарително къмъ събратията си.

Посестрими и събрата вѣстникари, Смѣшлю свая съ голѣма благодарностъ народая ся калпакъ и ви благодари както за посестримскитѣ тѣй и за събратскитѣ ви наставления; а още повече за насърченнето, съ което му вдхвате или за да може да сѣществува за дълго врѣме. Вие отъ една страна сѣ сериозността; и той отъ друга съ смѣховетѣ си ще гониме общата цѣль на отечеството си — *доброто*. Той нѣма да се *увлича отъ увлично-столични страсти*, защото програмата му не е такава, нъ понѣкогашъ ако и да си позволи по-строгичко въ искорняване съ подигравка дошитѣ навизи, то ще му се допрошава и нѣма да се обѣжда като виновенъ той, нъ като виновати тѣзи които даватъ поводъ. У насъ има *много трѣски за дълѣние*, за това и цѣльта на Смѣшлювото появяване ще бѣде тази а не друга. А бе, посестрими и събрата не мислѣте, че братъ ви Смѣшлю е новъ въ тойзи *занаятъ*, той е старъ той си знае работата, той ще се смѣе, той ще размива, нъ смѣхътъ му и размиването му ще бѣждѣ за въ полза на всѣкого. Блазѣ на този, който ще умѣе да се ползува, а тѣжко на този, който вещественно ще приема смѣховетѣ безъ да размисли за тайната и безъ да се ползува отъ тѣхъ. Бай ви Смѣшлю ще се ижчи, ще ся кълчи, ще играе и на хѣро, и на постница, и на валесъ, и на кадрилъ, той ще си бѣде Смѣшлю и пакъ Смѣшлю такъвъ какъвто ще го изискватъ днешнитѣ и какъвто ще го изискватъ бѣждшитѣ обстоятелства. Додѣто има той тѣзи телеграфически царвули отъ кого ще го е страхъ? Той ще обикаля наистина на всѣкадѣ, нъ нѣма да съобщава повече отъ това, що е видѣлъ или що се е научилъ. Нему му е много жално дѣто побратимитѣ му *Кукуригу* не го слѣдва, нъ се е впусналъ въ едно поле широко, и нека да кълве и това, щото не е за кълване. Господъ да дава умъ намъ и на всѣки други наши посестрими и събрания, а на него най-много! А пакъ за храна

душевна и тѣлесна нека му служатъ венчикътъ водни и вѣтарничевни воденици, които се намиратъ на всѣкъдъ изъ държавата ни. Аминь! Тѣй да бѣда както сега тѣй и въ вѣки вѣковъ. Аминь! Аллелуя!

Княжеството.

Свири му както щеще, играй му както щеще, работитѣ му сж все такива ни врѣли, ни кишели! Човѣкъ кога то нѣма *касмѣтѣ*, ако ще и въ райтъ да е, нѣму ще се струва пакъ, че е въ пѣкълтѣтъ. Лъскавата като елънце надѣжда се изгуби за срѣщанието и свижданнето на тримата балкански християнски господари; съ това умрѣ и надѣждата за подобрението на Сърбскитѣ и на Влашкитѣ българи! А още повече на Македонскитѣ ни братя! Нѣ това не е чудо на свѣта, младитѣ кога бълнуватъ да се женатъ, тѣ забравятъ всѣкъкъвъ другъ интересъ. За тѣхъ е настанала вече черпата ежбота, и тѣ друго не мислятъ, освѣнъ кога ще да зематъ зестрата и съ зестрата и младата Ева на прѣлъщението! Нѣ гласътъ на свиритѣ скоро ще се обърне на плачъ и отъ *хонъ-тропѣ* скоро ще се роди *оазъ — оазъ!* — прѣдсѣдателъ на изборитѣ ще бѣде Г-нъ Драгуновъ, а неплнителъ на заповѣдитѣ Г-нъ Черниковъ.

Властѣта днесъ е въ тѣхни рѣцѣ и тѣ ще располагатъ съ сѣдбицитѣ на княжеството. Нѣ Г-нъ Драгуновъ вмѣсто да бѣде прѣдсѣдателъ на Драгунчетата да бѣде гонителъ на шайкитѣ не е ли по-добрѣ? А Г-нъ Черниковъ вмѣсто да бѣдѣ изпълнителъ на заповѣдитѣ, да бѣдѣ некоренителъ на злодѣйцитѣ, не е ли по-добрѣ? Но то си е тѣхна работа, и тѣ не излизатъ вѣнъ отъ елъпната повинностъ на Г-на Началника си *Повелителева*. . . Какво хубаво именце за едни, и какво страшно за други. Тѣзи трима господи-овци прѣди нѣколко дена сѣднаха да си баятъ кой по-хубаво именце има: Г-нъ Драгуновъ рѣкълъ: азъ ще стана *мечка*, а Г-нъ Черниковъ като помислил, рѣкълъ: азъ ще стана *вълкъ*, а Г-нъ Повелителевъ слѣдъ дълго обмислюване извикалъ: азъ нѣкъ ще стана

лисица. И захваналъ той прѣвъ да бай: мецо мечеще е лошо именище дръжте да я изведемъ: вълчо-вълчище грозно именище, дръжте да го изведемъ. На тѣзи послѣдни думи завтасалъ другъ единъ Г-нъ, който се викалъ *Волкогеглидниковъ*, и прибавилъ: лесо-лесиче лошево именище дръжте да го изведемъ. На този гласъ Г-нъ Повелителевъ се стрѣсналъ за неправдата си, позналъ, че хитростѣта му е открита, нѣ нещѣлъ да се покоря. Тѣй щото да не билъ Г-нъ Волкогеглидниковъ Драгуновъ и Черниковъ щѣли да станатъ жертва на Повелителевъ. *Умному мало довлѣетѣ*.

Смѣшловъ трепетникъ.

I. Ако ти поиграе дѣсеното око и си чиновникъ, да знаешъ, че ще минешъ на по-голѣма служба, ако ли ти поиграе лѣвото и си префектъ да знаешъ, че за *недовѣрие* ще ти отчислятъ.

II. Ако ти трепне коремътъ и си Директоръ, да знаешъ, че си направилъ нѣкакъвъ мюзепирликъ, та и коремътъ ти не става *каилъ*.

III. Ако ти шавне дѣсеното ухо и си чиновникъ-вѣстникаринъ да знаешъ, че нѣкой те е подушилъ и поерѣдствува да те отчислятъ, нѣ ти не ся бой, защото той ще пострада.

IV. Ако те поерѣди дланъта и си специалистъ да знаешъ, че мѣсецътъ се е истекълъ и ще получишъ скоро жалованието си.

Аритметически задачи.

1. Ако единъ магистратъ въ единъ округъ, съ 25 лири месѣчна плата, 4 месеца дѣжи болѣнъ, 2 1/2 м. въ отпускъ и 5 1/2 м. нерасположенъ, — въ колко време ще са опразни народната каса, ако венчикътъ като него специалисти-магистрати бѣдѣтъ такива?

2. Колко подвиса са удрятъ на паричнитѣ искания въ месѣцъ изъ цѣлата

область отъ чиновници, получаючи 15 лири въ месѣцъ само за поднисуудряние и приснозалѣжаванне?

3. Колко суспендирани чиновници има въ областѣта ни, обвиняеми и получаватъ половина плата, колко обвиняеми несуспендирани, получаватъ цѣла плата и колко такива съвѣемъ отчислени безъ да получаватъ нѣщо?

4. Когато единъ Околийскый Сѣдникъ за 1/2 лира глоба написва едно рѣшенне отъ 12 листа, то отъ колко листа ще састои неговото знание, съ което той глобява всякой месѣцъ по 15 лири народната каса?

Смѣшлю ще харижи по единъ калпакъ и единъ навуца на тогози, който рѣши горнитѣ задачи.

За момцитѣ.

Изъ Смѣшловата философия.

I. Видите ли момъкъ, че си подмѣта багунчето и си подсвирка кога то върви; момѣ, не умѣжвайте се за него, защото кесийката му е праздна, и скоро ще заподмѣта и васъ така.

II. Видитѣ ли момъкъ, че кюхти по кафенетата, и кога то стане да си върви, че брови звѣздитѣ; момѣ, не мѣжките се за него, защото скоро ще бровте и вие звѣздитѣ или отъ гладъ или отъ свети-върти-пухъ.

III. Видите ли момъкъ, който като ходи изъ нѣтъ все си оглѣдва дрѣхитѣ и все си трие отъ прахъ чепицитѣ; момѣ пазѣте се отъ него, защото е голтакъ и само този катъ дрехи му сж на гърба.

IV. Видите ли момъкъ, че зѣпа по прозорцитѣ и обича да намига; момѣ, прѣдпазвайте се отъ такъвъ; защото неговата не е една.

V. Видите ли момъкъ, че обича често да си вади кесийката ужъ да го видятъ хората че има пари; момѣ, не влизайте въ сношение съ такъвъ келепиръ, защото ще ви остави на майкитѣ ви да хранятъ и облачатъ.

VI. Видите ли момъкъ, че си е нарамилъ пардесюто и си е туралъ очила ужъ за елънце; момѣ, не взирайте се

ПОДЛИСТНИКЪ

„СМѢШЛОВА“ СРѢЩА СЪ

Бертодла, Наерадинъ-Ходжа и Хитъръ-Петра.

(Продължение отъ брой 3-й)

Хитъръ-Петра. И азъ искамъ. нѣ кой ще тони консерваторитѣ?

Смѣшлю. Да ти се не видятъ и консерваторитѣ ти и главата ти? Дръжъ да исчепкаме тази сестра изъ рѣцѣтъ на тѣзи проклетници, че тогава да глѣдаме консерваторитѣ.

Хитъръ-Петра. Ами драгунитѣ?

Смѣшлю. Да ти се не видятъ Драгунитѣ!

Хитъръ-Петра. Ами тескеренцитѣ забрави ли го ти?

Смѣшлю. А бе, що си такъвъ! Чакай да ти раскажа една приказница та да видишъ само хей е и какъвъ е бати ти Смѣшлю.

Едно врѣме т. е., кога то бѣхъ по-младичкътъ майка ми ме дадо на единъ Гръцкый калугеринъ за да ме учи на *псалтика* и *еленика* та да станъ и азъ чистъ и прѣчистъ пусто и върло *Еллинос-мегалис-идеасас-мас*. Веднажъ той ме подбра да имемъ на *просия* по селата.

Ходихме, литкахме, стригахме вълна, тѣпкахме човали, благославяхме младитѣ, проклинахме старитѣ, съ една рѣчь калугеринътъ натѣпка дѣ да си е човалъ и лорва и на трѣванне отбихми се да прѣиощуваме на една селска къща. Като останахме сами тоя проклѣтъ грѣкъ калугеринъ захвача да укорява нащеници, че били дебелѣ хора, че били диваци и че нѣма да се спасятъ ако би да се не научатъ *еленика*. Е, побратиме, толкесъ ме стигна ядъ, че като грабнахъ подницата, въ която младата селенка бѣше заровила пита, изсинахъ му я на голитѣ вратѣ и си побѣгнахъ. Послѣ той ме проклиналъ съ клѣтвитѣ на 366 отци, нѣ слава Богу, куршумъ на дяволътъ въ ушитѣ, и до днесъ не ме е хванжала ни една негова клѣтва защото съмъ ежботничевъ.

Хитъръ-Петра. Бре, да се не види макаръ! ти си билъ страшенъ човѣкъ! Полека да не подпалашинъ мишкитѣ! Нанитѣ *драгуни* не приличатъ на твоа калугеринъ! Тѣ и въ земята да потънешъ пакъ ще те намѣрятъ, и ще те кръщаватъ съ дървѣнъ Господъ! . . .

Мара. Оделе, бачо Смѣшлю, чинишъ що правишъ избави ме, отгърви ме. . .

Смѣшлю. Мари Мара, искамъ, желая, ще ми си; нѣ догдѣто побратимътъ ми е занятъ съ *либералство*, азъ съ оправанне и расправанне на паспортѣти, ти ще страдашъ още много!

Бертодла. Е, Другари, що казва Мара? Ще ла да ме земи? Ако ли не . . . да си я отдамъ пакъ на *Ходжата* и той да си прави щото ще съ нея. . .

Хитъръ-Петра. Не; не бива!

Бертодла. Що не бива я? Да я не давамъ ли на *Ходжата*?

Смѣшлю. Бре, не; не бива да я земешъ ти, че те земватъ триста дяволи!

Бертодла. Триста дяволи ли? Че защо? За коя причина? Вие въ състояние ли сте да я отгървете отъ *Ходжата*? Вие себе си не можете да отгървете отъ него, та Мара ли щете? . . . Хо-хо! вие трѣбва да знаете, че принадлежките на мене, и кога то да е вие щете мои!

Хитъръ-Петра. Твоя? О, никога!

Смѣшлю. Бре, Бертодла, я се махай съ врѣме та да ме не втикнешъ въ нѣкоя *белъ*, че . . . знаашъ ли хж! . . .

Бертодла. Ха-ха-ха-ха! Правишъ ме да ти се емѣя на умѣтъ!

Хитъръ-Петра. Хей, г-не, азъ съмъ либералъ, не съмъ консерваторъ. . .

Бертодла. Още по-добрѣ я! ще се ползувамъ отъ бѣркотитѣ ви! . . . Хайде Мара, върви да те прѣдамъ въ рѣцѣтъ на старитѣ ти господарѣ. Хелебете неговитѣ мѣчителствъ ще те принудятъ да ме земешъ! . . .

Мара. Оделе, брате! . . . помогитѣ ми!

въ него; защото скоро ще тури и вамъ очила въгъето ястие.

VII. Видите ли момъкъ, че на излизане изъ къщитъ ви ужъ си забравя шапката, или ржавицитъ, или бастунчето, или чадърчето; моми опитвайте си умътъ та му го не подавайте; защото намъренията му ся лукави, и той глѣда чръвъ това да ви увлече въ прѣлестъ.

VIII. Видите ли момъкъ, че говори все за пари и смѣта все за високи прѣдприятія; моми, не мамѣте се по него, защото е като голо птиче въ гнѣздо, което, и васъ да изѣде, пакъ нѣма да се насити.

IV. Видите ли момъкъ, че се е прѣбреналя, пригладилъ, и че си е засукалъ мустакитъ единнитъ му да глѣда на Сѣверъ, а другитъ на Югъ; моми, не вдигайте очитъ си да го поглѣднете, защото умътъ му е засуканъ по васъ съ хитрости, и никаква облага нещете да имате отъ него.

X. Видите ли момъкъ, че като пуши цигаре често мѣта очи къмъ васъ; моми, намѣрете си по възъ работа и не стойте при него, защото ще глѣда да подуши и вашитъ невинни сърдца, и да ги направи като неговото черъ катранъ.

XI. Видите ли момъкъ, че се понескашлюва когато приказва съ васъ; моми, глѣдайте да прѣкъсните по-скоро разговора; защото намъренията му е друго.

XII. Видите ли момъкъ, че си върви мирно, тихо и не вдига око да зѣна на горѣ, на долѣ, нѣ отива право по работата си, освѣнъ това видите ли момъкъ, че приказва прѣдпазливо и срамежливо, че изъ устата му не излиза нѣкоя груба дума освѣнъ праведна, скромна и мѣдра; моми, никого не илдуайте, глѣдайте да привлѣчете тази блага душа къмъ васъ си, защото този момъкъ ще стане къщникъ, и въ него ще видите истинскитъ другаръ и стоцанъ.

Нашъ Богоя.

Расплѣхтѣль се ѝ нашъ Богоя,
Дѣ когото срѣщне бий,
Безъ да знае, че отъ кой
Гробътъ ще му се взрий!

оттървѣте ме! Надѣждата ми е у васъ!

Хитъръ-Петъръ. Не се шегувай, Бертолда, че Смѣшлю нека не знае! . . .

Смѣшлю. Побратиме Хитъръ-Петре, съ мене ли си?

Хитъръ-Петъръ. Какъ не! . . . питашъ ли я?

Смѣшлю. Тогава да оставимъ на страна и драгунитъ и либералитъ и консерваторитъ, а да си видимъ смѣтката съ тойзи маймунджия, който иска да ни разиграва, който иска да усвои сестра ни Мара, кейто иска да ни има за свои робие, който иска да ни . . . нѣ . . . оледе! . . . я вижъ ходжата, побратиме . . . ето го иде . . .

Бертолда. На! ето Ходжата иде . . . ще видите вий сега! . . .

Хитъръ-Петъръ. Дързость, Смѣшлю, не бой се!

Смѣшлю. Не, не; не се боя вече! Ще зема тескерето и ще го облъскамъ о главада му. Проклѣта тваръ, какъ не можѣ да пукаса! . . .

Хитъръ-Петъръ. Хичъ пукаса ли такава стока? Сѣкашъ, че носи деветъ души като коткитъ. Нѣ . . . дръжъ се, ето го че дойде вече.

Мара. Оледе майчице! . . .

Бертолда. Хе, приятелю Ходжа, много екоро се завърна! . . . Нищо осемъ часа стана откажъ си отишѣлъ за едно тескере.

Насрадинъ-Ходжа. А бе, че не знаешъ ли

Отдалече тайно дращи
Съ пълкненото си перо,
Злото ужъ дано да егаци
И да въведе добро.

Дѣто мине огънь, пламникъ
Ще запали да гори;
Тѣй че и най-твърдий камикъ
Отъ адъ му ще се свари.

Той днесъ коли, той днесъ бѣен
Съ турски, грѣцки, френски богъ
И размѣта златни рѣси,
Катъ на биволекитъ рогъ.

Да се пише запрѣтѣва
По китани, та дано
Чисто все да се явява
Неговото в' свѣтъ петно.

А пжкъ дѣто види нѣщо,
Че му не е на *хесабъ*,
Разлютява се горѣщо,
И го елича отъ *китабъ*.

Бачо Марчо отъ балкана
Знае що го сполѣти,
И с' каква го люта рана
Той неправедно кръсти.

Нѣ той скоро ще се сѣти,
Че концитъ си ѝ сбъркалъ,
И че правдата му свѣти,
Катъ в' сѣдранъ брашнянъ човаль.

Старъ балканецъ точи зѣби,
Че ще с' правда да надвий,
А пжкъ него ще задъ гѣби
Да го прати да се крий.

Старъ балканецъ си е в' къща
А Богойчо днесъ е тукъ,
Утрѣ може да обрѣца
Пакъ на фесове чибукъ,

Тѣй, Богойчо разлютенный,
По-напрѣди разишѣли,
Че тогазъ китабъ червеный
За невѣрность кавади.

ПРИКАЗЪ НА СМѢШЛЯ.

Азъ, Смѣшлю, чистъ българинъ отъ Источна Румелия, ходилъ съмъ въ Влашко, но не съмъ се повлашилъ като . . ., отъ горнето джно на бжчвата си издавамъ настоящия мой приказъ и во всеуслышание провъзгласявамъ, битъ по сему:

нашата работа? Догдѣ да намѣришъ *китибинотъ*, догдѣ да му раскажешъ каква е работата, догдѣ да си испие кафето, догдѣ да хване перото, догдѣ да го подрѣже, догдѣ да си направи намазътъ, догдѣ да стане, догдѣ да приготи книгата, догдѣ да си свие котлното, догдѣ да го напише, догдѣ да го подаде и догдѣ да дойда да го донеса тамамъ десетъ часа трѣбважъ, нѣ азъ като знаяхъ, че работата Смѣшлю чорбаджи е бърза, побързахъ и едва за осемъ часа му свършихъ работата! Ето му тескерето съ *тура*.

Бертолда. Смѣшлю, земи си тескеренцето и се прѣждосай по дяволитъ, азъ ти казахъ и одѣвъ, че ти не си достоенъ за мене.

Хитъръ-Петъръ. Защо?

Бертолда. То не е твоя работа.

Смѣшлю. Защо да не е моя работа? Че азъ оставямъ ли го?

Насрадинъ-Ходжа. Хо-хо! чакай, що се перишъ и ти? Или искашъ да ти зема тескерето и да те омъкнѣ въ дупката?

Смѣшлю. Съ какво право?

Насрадинъ-Ходжа. Ха-ха-ха! съ какво право ли? Че налѣ си нашъ подданикъ? като рѣча, че си *комита* и свършена работа?

Смѣшлю. Хей, кѣкава главо, модата на комитаджилжкѣтъ минѣ . . .

Хитъръ-Петъръ. Ама Ходжа, ти го прѣкалявашъ много. Знаешъ ли, че азъ знаа да

1-^o) Градскитъ ни кметъ да ходи по-често изъ града и да не земе никогда подъ внимание доложенята на Комиссара;

2-^o) Кладенцитъ изъ развалинитъ да стоятъ незатворени, за да се петича въ тѣхъ джждовната вода, която ще дотрѣбва за измазването слѣдъ като са порутжтъ всичкитъ стени на префектурното здание и когато пакъ стане янгжнъ изъ махлитъ и когато надне нѣкой лесно да непува.

3-^o) Христю Дранкалипка и др. нека ходжтъ свободно изъ улицитъ и да неуватъ гай-безетидно проходжщитъ, защото ние сме свободни и неискаме да отнемаме свободата не само на хората, а и на животнитъ, както напр. сѣрната на . . . прѣспокойно и свободно ходи денъ изъ канцеляриитъ на кмета, комиссара и др. и ги ближи по носа, когато тѣ задрѣмватъ надъ масентъ отъ трудъ;

4-^o) Нека ученицитъ въ града ни са научятъ добри пѣсни отъ К . . . та кога са главжтъ нѣкога и слугуватъ за пари, да думатъ на господаритъ си, че сѣ маймуни и нищо неразбиратъ;

5-^o) Настоящия мой приказъ го направихъ въ родѣ рѣшение и неподлѣжи на въззивъ, както рѣшението на . . .

Дописки на „Смѣшля“

Сюля-кѣй (Харманлийска околия)

Брайно Смѣшлю въ г. Сливень!

Ако щешъ да ме вървашъ, вървай ме, ако ли не, ти знаешъ; нѣ азъ това което видѣхъ въ пжтуванието си, и което опитахъ възъ мене си не можа да го скрия като свѣщъ подъ шиникътъ. Наистина това е едно чудо отъ седемъ-тѣхъ чудеса, което би побъркало всичкитъ доктори въ наукитъ имъ!

Работата е тази: като вървѣхъ изъ пжтя си отведнажъ ме зацрака зѣбъ, и додѣто да пристигна на горнето село, страната ми отече цѣла и окото ми се запуши. Оледе мамчице, викахъ изъ пжтя и плачахъ, що да права сега! И съ тѣзи болки неизразими азъ влизамъ въ селото и отивамъ право на дюкяна, който е близо до църквата.

Тамъ излѣзе единъ старецъ на име Дѣдо Тавашъ да ме поерѣщне, азъ му си оплакахъ отведнажъ, а той не завтаса да ме утѣши да се не боя, защото имало лѣкъ на това, и скоро ще ми прѣмине; като ми каза: синко, Господъ тее докаралъ тука за да се не мжчишъ. Ето чевѣгътъ, който ще те излѣкува. Въ то-

разигравамъ човѣка и на мечка? Не видѣ ли ми силата?

Бертолда. Ходжа, остави ги, недѣй се прѣпира съ тѣхъ, азъ ще имъ дойда дохаки, азъ ще ги науча, какъ се играе нашенско хоро. Тѣ ми се вече въ рацѣтъ, нѣ ти да ми се не бъркашъ . . .

Насрадинъ-Ходжа. Смѣшлю, догдѣто се каратъ тѣ за насъ, я ела ний да отпнемъ Мара и да се не видимъ . . .

Смѣшлю. Много добрѣ си намислилъ.

Бертолда. Пѣма да се мръдните билѣ отъ тукъ.

Насрадинъ-Ходжа. Смѣшлю, Хитъръ-Петре, Маро хайде вървѣте по мене . . .

Мара. Пѣща оледе избавѣте ме . . .

Хитъръ-Петъръ. Дръжъ, Смѣшлю, работата вече е на пуханица.

Смѣшлю. Хайде дръжъ! . . .

Борбата се захвана, Хитъръ-Петъръ завали Ходжата и одиде да гони консерваторитъ, Смѣшлю трѣшнѣ въ земята Бертолда, грабна Мара, и като удари на бѣгъ дано да пристигне Хитъръ-Петѣра, спрѣнжъ се въ гжжвата на Ходжата и отъ страхъ събуди се като извика: дано да се обидне скоро този ми сонъ.

ва време азъ подигамъ едното си око и виждамъ единъ селенинъ до него като венчикътъ селени, който ме попоглѣдна и се поуемисна. Азъ на часа скочихъ отъ коня си и го помолихъ да ме излѣкува; нъ той ми отговори: па драго сърдце бихъ те излѣкувалъ, Г-не; нъ трѣбва да знаешъ че ми е случило отъ докторитѣ, и ако ся уловя, ще дамъ *шрафъ*. Що? извикахъ азъ, *шрафъ* ли? азъ ще ти дамъ писмо отъ ржката си, че въ случай на щрафъ азъ съмъ готовъ да го запламя. Най-сѣгнѣ слѣдъ голѣми убѣждения, той склони. Нагони ме да сѣдна, отвори ми устата и ми рече: нищо, ей-сега ще ти прѣмине. То не е жкъ, нито сж пѣтичтъ дѣто тѣ болитъ, нъ е бѣлата ижличца. Тѣзи пѣнги ги има по тѣзи мѣста и сж деветь тюрлии, отъ тѣхъ има двѣ, които ако да се не приварятъ, отива си човѣкъ за едната хубостъ! Освѣнъ чича ми, който е говедаръ, и освѣнъ мене другъ не може да ги лѣкува. Мене ме е научилъ чичо ми, защото нѣма дѣца, на които да остави това наследство. Почакай малко азъ ще ида ей-сега хе да зема лѣковѣтъ си и билето и ще дойда. Додѣто да си поразговора азъ съ Дѣдо Танашъ, виждамъ го, че иде, застава прѣдъ мене, изважда изъ пояса си едно шишенце, открива отъ плета една клѣчица, натоиява и съ малко памучецъ отъ шишенцето, отваря ми остата и намазва ижличцата. Послѣ ме накара да илюя лигитѣ, защото лѣкътъ като бѣше малко киселичкъ и солень, отведнажъ захванаха да течатъ. Слѣдъ това извади една книга, натоия прѣста си вжтрѣ и ми намаза ижличцата, като ми каза да не илюя около десеть минути.

Най-сѣгнѣ откъсва малко книжка туря ми отъ този прахъ който се вика *биле* и ми порѣча да маска ижличцата заранъ и вечеръ по веднажъ. При това не забрави да ми наложи и *диета* т. е. 1) да не пия вино; 2) да не ямъ кисело и люто и 3) да не ямъ *имшиз*. И вѣрвай, браино Смѣшльо, че азъ слѣдъ 12 часа бѣхъ свѣршено здравъ; отекътъ ипадна, окото ми се отвори и болкитѣ отидоха поврѣта.

На отиванне, като му благодарихъ, попитахъ го колко да му запламя, а той ми отговори: че кой колкото обия, толкозъ му дава, защото ималъ заповѣдъ да не иска нищо.

Ехъ, Боже мой, да бѣхъ падналъ на нѣкой докторъ въ рѣцѣтъ одираше ми кожата съ своитѣ рѣцети.

Послѣ се научихъ, че този селски докторъ лѣкувалъ всѣкий денъ повече отъ 10-15 души: нъ все съ страхъ горкитѣ! И азъ видѣхъ едно момиченце на седемъ години, на което устата бѣше цѣла рана, какъ го излѣкува съ сжщитѣ лѣкове, и което не оставило мѣсто да не ходи, нъ отъ никѣдъ помощъ. И ще поѣрватъ ли каква заплата му даде бащата на момичето? *Тамалъ* 3 металчета, които въ Харманлий вървятъ 1 грошъ!

Азъ обръщамъ вниманието на Санитарий Сѣвѣтъ да не припѣтвува на тойзи селенинъ, защото въ околията владѣи тази болка, и хилядо докторски искуства сж за пара. Този селенинъ не лѣкува друго, освѣнъ тѣзи деветь тюрлии пѣнги! И колко души е спасилъ отъ мѣки и отъ гробнитѣ врата.

(Единъ не Харманлиецъ)

ПОЛИТИКА

Египетъ! Египетъ! Венчки бѣха знаели като възъ мечка, ето и неговата сѣдба се свърши. Всички окрѣзи и околии сж се вече испрѣдали, и сж подъ сѣнката на баба Викторія. Гюрютнитѣ партитѣ за вѣстникаритѣ се свършиха. Да видимъ сега друго какво ще ся замѣти. Дали Хѣдивитѣ ще си е пакъ Хѣдивъ, и дали ще се наслаждава подъ сѣнката на бившиятъ си господаръ, или и нему ще нахлузятъ Викторийнъ цилиндъръ. Тѣй сега за сега е въ устата на вълка, ако излѣзе *кяръ* му е, ако ли пѣкъ не, нека му мисли феслийтъ.

Послѣднитѣ новини сж благоприятни за Араби, процѣсътъ му е въ рѣдъ. Адвокатинѣтъ му го върти като възъ изъ торба. Ту го гърчи, ту го оправя и поглѣдва къмъ араби дали му е златна ржката. Сжщо така както сж адвокати въ нашата държава, които сж испосѣблѣкли дѣ да си е селенинъ като кѣрлешни ненаситими!

Относително бѣломорскиятъ въпросъ

има голѣми новини. Той днесъ занимава цѣлнитѣ дипломатически свѣтъ. Тѣ помъ намѣратъ кокалъ за глоганне не го оставятъ. Браво на тѣхъ, че знаеетъ да сж ползуватъ отъ всѣко едно и най-малко обетоятъ лѣтво!

На тѣхъ мъгялото време помага, защото голѣмитѣ имъ искюли не се виждатъ отъ далечъ, и на фустанелитѣ имъ не се чува толкова шумѣтъ. — Меджидие Феслийтъ е отхвърлил конференцията, и ще се споразумѣва самъ съ тѣхъ. Той билъ спитъ вече отъ таква европейски мода. И чакъ сега се смнелилъ, че вратѣтъ на вълкѣтъ е дебелъ, защото си самъ върши работата. Тѣ ще играятъ сега сами като *джамбаз* на вѣже и ще видимъ кой ще излѣзе по-майсторъ; за *сеирджиликъ* нари нѣма да зивятъ.

Българскитѣ работи въ Цариградъ и тѣ отиватъ добръ. Дѣдо Екзархъ тѣзи дни ималъ свнжданне съ голѣмото ефенди, и то му се обѣщало, че ще му позволи за владци въ Македония. За това нѣка се стегатъ нѣкои и други Ахримандрити за голѣми чинове въ Македония.

Дипломатически агентинъ Г-нъ Цановъ и той сполучилъ. Мѣчпотията за мухаджирекитѣ паспорти е свършена. Отъ сега нататѣкъ той ще ги *кашява* за въ Княжеството; а пакъ за българскитѣ сж дошле до въ споразумѣние съ Ефендето на вѣнкашитѣ белѣ, то да ги *кашява*. Нека бѣдетъ за да нѣмаме като Бѣломорцитѣ *casus belli*; защото тогава нѣма да ни оперѣтъ нито Сливенскитѣ лѣджи, които тѣзи дни се анализирахъ отъ двама доктори, по желанне, или по-добръ, по заповѣдъ на Г-на «Свѣтъника» който нека да иде да се лѣкува, пакъ като незнае съставѣтъ имъ, страхъ го е да се не разболѣе повече и да хвърли петалата безъ време та да одовѣе редакцията му, както е одовела тази на «Българско Знаме» и не се намира нѣкой тѣкъвъ искусенъ докторъ, който да я въскрѣсн.

ЩЕ ВЪРВИМЪ.

Единъ харманджия, като искалъ да си зпнати кадастрата, продалъ си венчкото жито, и пакъ останалъ да дължи още 50 гроша.

Отъ г. К. ни пишатъ, че контролорѣтъ запечатилъ кѣщата на една вдовица съ 5 спрѣчета за дѣто нѣмала да плати кадастрата.

Отъ една механа ни съобщаватъ, че дѣдо попъ не излизалъ никога оттамъ, и че тѣзи дни си принесѣлъ и леглото тамъ. Тази *давил* като не е въ нашия крѣгъ, ний я прѣпорѣчваме на духовното началство.

Нашъ приятель резервиетъ ни моли да му явимъ да-ли трѣбва и за на-прѣдъ да се учи турски языкъ за да може да разбира на главатаря си: и да-ли румелийскитѣ резервисти сж турци, та да имъ се приказва на турски въ време на *смотръ*? Ние като не знаемъ какъ да му се отговоримъ, молимъ го да се отнесе до Генералъ Стрекеръ, той да му отговори.

Отъ едно село. Кметѣтъ ни е полудѣлъ, а помощникѣтъ му търси *ортома* за да го върже за да не налита като бѣза на младитѣ, които ходятъ по кладенцитѣ да си наливатъ вода.

ТЕЛЕГРАФИМАТА.

Сосня. Всѣкий държи въ рѣцѣ избирателни законъ и се чуди дали е истина или лѣжа. Г-нъ Драгуновъ прониква даже и въ вжтрѣшността на сърдцата, и щомъ види нещо не по волята му, отведнажъ те прѣдава на Г-нъ Перниковъ.

Цариградъ. Нали си боленъ всѣкий глѣда да те умори, отъ Египетъ налѣтихме на други белѣ. Шахитѣ Обейдоллахъ и той вдигналъ глава. Ето още една рана! Той забѣгналъ въ планинитѣ и е готовъ да нападне нашитѣ войски. Прокламацията бере круши (ако има) изъ Ерзерумъ. Кюрдитѣ не знаятъ *кали-мера*, тѣхната *кали-мера* е да отвождатъ почитно дѣ какъвто добитѣкъ намѣратъ. Ишаллахъ ще цѣнемъ!

Атина. Посланика ни е въ прѣговори съ В. Порга, тя се е ошлашила отъ войскитѣ ни въскрѣснали и се е рѣшила да ги даде щото искаме: Тесалия цѣла и Македония цѣла.

Петербургъ. Сгодяваннето на Българскитѣ князе е на пѣтъ вече, както и тайното коронясване на Царѣтъ ни. Нихилиститѣ нѣма да сполучатъ съ динамитѣтъ си. Г-жа полицията имъ го е обрала, щото само по прѣсегнитѣ имъ е останалъ.

Вена. — Приговоритѣ етаватъ съ Бисмарка какъ да се поетжитъ съ Черна Гора, която не прѣстава отъ да вдѣхва пародно чувство на Босно-Херцеговинцитѣ.

Берлинъ. — Бисмаркъ е въ размисленне какъ ще испѣди англичанитѣ изъ Египетъ. Нему му се е присънило не хубаво нѣщо за Франция и за Египетъ, нъ той скоро ще го обърне на добръ.

Каиро. — Арабевитѣ адвокатинѣ се чуди отдѣ да захване процеса, и въ чия полза да го искара. Нъ той вече влѣзълъ въ кемерѣтъ на Араби и черното ще стане бѣло.

Невинъ. — Дружеството ни се завърна безъ слѣдствие, защото поетжитъ не му позволилъ да прѣведе съчиненията му.

Ерзерумъ. — Все войски идатъ да пазятъ и вардятъ, а ние сме останали безъ добитакъ. Шехъ Обейдоллахъ е въ горитѣ съ безброино число Кюрди.

Лондонъ. — Баба Викторія е повикала Уолселия за да го награди. Сжщо е повикала и Араби за да го види лично що е за човѣкъ и да му поблагодари за дѣто и даде такъвъ добръ случай.

Цариградъ. — Слухове са разнасятъ по официалнитѣ крѣгове, че Екзархийския Уставъ го изели мишкитѣ на *Бабуалието*. (Горкия уставъ, 4 години са гласи, 7 години стоя за потвърждение и одобрение и най сетнѣ мишкѣтъ да го въздѣтъ! Българека мжкотия, нека чакатъ Македонцитѣ горкитѣ облага Б. Р.)

Сливенъ. Тия дни щелъ да се състави единъ *Клубъ*, въ когото щели да присѣтѣвуватъ само *Благороднитѣ*. Неблагороднитѣ Еснафи Бакали и Абаджии питатъ дѣ са продава благородното та да си купятъ нѣколко кантаря та да се пооблагородчатъ за да мѣгжтъ да зематъ и тѣ участие въ това благородно заведение. (Нека отидатъ въ Буливарда, когото зараждатъ съ тухленъ дуваръ и желѣзни пармаклѣци за да не бѣга пѣска и ще видятъ какъ става човѣкъ благороденъ. Б. Р.)